

sociale tandheelkunde

Tandletsel kost meer dan alleen tanden

Over gebitsletsel zijn heel wat wetenschappelijke publicaties verschenen. De prevalentie, de classificaties, de etiologie, de behandeling, de resultaten van behandeling: allemaal factoren waarnaar veel onderzoek is gedaan. Gegevens over het aantal zittingen dat gemiddeld voor de behandeling van een letsel aan de blijvende incisieven nodig is, zijn er al veel minder. Deze beperken zich bovendien meestal tot het aantal afspraken voor een apexificatie. Nog schaarser zijn de gegevens over de kosten die tandletsels met zich meebrengen, onder te verdelen in directe kosten voor de behandeling en indirecte kosten, zoals reistijd, verloren productiviteit e.d. Deze kosten zijn voor de maatschappij als geheel aanzienlijk, zeker als bedacht wordt dat één op de vijf kinderen met een trauma van de blijvende incisieven te maken krijgt.

Om enig inzicht te krijgen in de kosten van tandletsel is een steekproef van 81 patiënten genomen die in de periode van 1990 tot 2001 in een gespecialiseerd opleidingscentrum van het Dental Hospital te Londen werden behandeld. Het ging om kinderen en adolescenten met een gemiddelde leeftijd van 9,9 jaar bij wie een letsel aan de blijvende incisieven was opgetreden. In totaal waren er 111 tanden getroffen, waarvan 44% een ongecompliceerde fractuur hadden opgelopen en 56% gecompliceerd gefractureerd waren. Gemiddeld waren er acht afspraken nodig om deze tanden te behandelen, waarbij de gecompliceerde fracturen uiteraard meer tijd en aandacht vergden dan de ongecompliceerde. De gemiddelde behandelingsduur bedroeg 21 maanden. In deze steekproef ontstond 30% van het tandletsel door een eenzijdig ongeval, terwijl bij 22% een wederpartij was betrokken. Bij hetzelfde percentage van 22% was het tandletsel door een sportactiviteit ontstaan; bij 17% was een auto-ongeluk verantwoordelijk voor de fractuur van de incisieven. Niet verwonderlijk is het gegeven dat van de ongecompliceerde fracturen bij 97% het resultaat van de behandeling gunstig was. Bij gecompliceerde fracturen daalt dit cijfer aanzienlijk, en wel naar 58%. De gemiddelde totale kosten voor een gebitsletsel blijken in genoemde periode £ 856 te bedragen. Als de pond 1,60 euro is, betekent dat in euro's: € 1.369,60. Van dit bedrag wordt 39% gevormd door de indirecte kosten. In deze kosten zijn niet de toekomstige kosten van het gebitsletsel verdisconteerd.

De onderzoekers wijzen erop dat dit gemiddelde bedrag hoger is dan de kosten die uit een Zweeds onderzoek naar voren komen. Zij schrijven dit toe aan de universitaire setting waarin de Engelse kinderen zijn behandeld. Deze setting vergt meer tijd en ook meer controlebezoeken vanwege de strikt geprotocolleerde aanpak met bijvoorbeeld vitaliteitstesten op vaste tijdstippen na de ongevalsdatum. Een ander Amerikaans onderzoek naar de kosten voor het verlies van een blijvende incisief op jeugdige leeftijd komt veel hoger uit. De schatting in dat onderzoek is dat een verloren tand op jeugdige leeftijd uiteindelijk, met toekomstige kosten meegerekend, 15.000 \$ kost. • J.M. Kreyens

Wong F, Kolokotsas K. The cost of treating children and adolescents with injuries to their permanent incisors at a dental hospital in the United Kingdom. *Dental Traumatology* 2004;20:327-333

DENTAL
TRAUMATOLOGY

parodontologie

Tandpasta met triclosan/copolymeer effectief in plaquebeheersing en gingivitisreductie

Het doel van deze review was het effect van triclosan/copolymeer tandpasta te vergelijken met een gewone fluoridetandpasta met betrekking tot plaquebeheersing en gezondheid van het tandvlees.

Materiaal & methoden: De literatuur werd op systematische wijze doorzocht door gebruik te maken van de databases van MEDLINE, EMBASE en de Cochrane Controlled Trials Register. Studies die werden geselecteerd moesten aan de volgende criteria voldoen:

1. gerandomiseerd
2. volwassen proefpersonen
3. studieduur op zijn minst 6 maanden met resultaten over plaque en gingivitis.

Deze zoekopdracht resulteerde in 250 citaties waarvan uiteindelijk 16 studies geschikt bleken.

Twee reviewers extraheerden onafhankelijk van elkaar de gegevens uit deze publicaties. Deze gegevens werden ingevoerd in the Cochrane review manager, waarmee een gewogen gemiddeld verschil (WMD) kon worden berekend.

Resultaten: Deze analyse toonde aan dat met triclosan/copolymeer tandpasta een significant grotere plaquebeheersing wordt bereikt dan met een gewone fluoridetandpasta (WMD = -0.48; Quigley & Hein plaque Index). Ook werd een significant grotere reductie van gingivitis geconstateerd (WMD = -0.26, Löe & Silness gingival Index).

Conclusie: Met een triclosan/copolymeer tandpasta kan een effectievere plaquebeheersing en een beter niveau van tandvleesgezondheid worden bereikt dan met een gewone fluoridetandpasta.

Commentaar TP: Chemische plaquebeheersing is een optie als een patiënt onvoldoende niveau van zelfzorg weet te bereiken. Deze review geeft aan dat triclosan/copolymeer, zoals dat bijvoorbeeld is toegevoegd aan Colgate Total, in dergelijke gevallen een nuttige bijdrage kan leveren. • Fridus van der Weijden

Davies RM, Ellwood RP & Davies GM. (2004). The effectiveness of a toothpaste containing triclosan and polyvinyl-methyl ether maleic acid copolymer in improving plaque control and gingival health. *Journal of Clinical Periodontology* 31(12),1029-1033.

Journal of
Clinical
Periodontology